

เมืองราย

ธุรกิจ

ปีที่ 3 ฉบับที่ 102 ประจำวันที่ 16 - 31 พฤษภาคม 2549

7

ประจักษ์

รศ.ดร.ปรัชญา สุปโยคิน

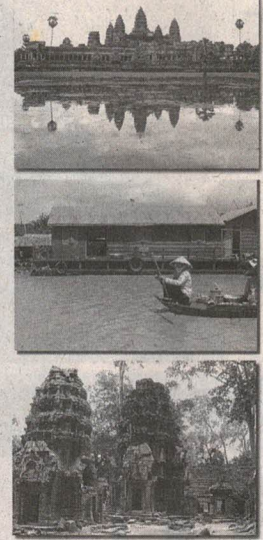
ผอ.ศูนย์บริการวิชาการมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ราชอาณาจักรกัมพูชา (ตอนจบ)

การพัฒนาบุคลากรที่เป็นผู้สอน ทางสถาบันได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยทางสถาบันส่วนใหญ่มีแผนพัฒนาผู้สอนให้ได้รับคุณวุฒิในระดับ ปริญญาโท และปริญญาเอก จากมหาวิทยาลัยในประเทศ และต่างประเทศ โดยส่วนใหญ่จะจบการศึกษา และได้รับการฝึกอบรมจากประเทศรัสเซีย เยอรมัน ญี่ปุ่น และประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้รับทุนในการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ ในประเทศนั้นๆ ส่วนการอบรมในประเทศ ผู้สอนส่วนใหญ่จะผ่านการอบรมจาก Department of Technical and Vocational Training and Education (DTVET)

(3) หลักสูตรการเรียนการสอนของสถานศึกษาด้าน Vocational Training มีดังนี้

- 1.หลักสูตรฝึกอาชีพ Technical and Training course หลักสูตรเน้นการศึกษาเพื่อการทำงาน ผู้เข้าเรียนต้องจบการศึกษาในเกรด 9
- 2.ระดับอนุปริญญา Diploma หลักสูตรเรียน 3 ปี จบแล้วสามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้
- 3.ระดับสูงกว่าอนุปริญญา Higher Diploma หลักสูตรเรียน 2 ปี ต่อเนื่องจากระดับ Diploma จบแล้วสามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้
4. Bachelor หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี
5. Associate degree หลักสูตรปริญญาตรีร่วม

(4) สถานศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย (University) สามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ

(4.1) มหาวิทยาลัยเอกชน (Private University)

มหาวิทยาลัยเอกชนในเมือง Phnom Penh ก่อตั้งขึ้นเป็นจำนวนมากส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และภาษา โดยมีมหาวิทยาลัยเอกชนประเภทนี้ได้รับความสนใจ และมีผู้เข้าเรียนเป็นจำนวนมาก หลักสูตรที่เปิดทำการเรียนการสอนมีดังนี้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)
2. การจัดการระบบข้อมูล (Management Information System)
3. การออกแบบคอมพิวเตอร์กราฟฟิค (Design (Computer Graphics))
4. การจัดการธุรกิจ (Business Management)
5. การศึกษา และภาษา (Education & Language)
6. การท่องเที่ยว และการบริการ (Tourism & Hospitality)

หลักสูตรโดยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นในภาคปฏิบัติ และทฤษฎีควบคู่กันไป บางมหาวิทยาลัยได้ร่วมมือกับบริษัทเอกชน เพื่อสร้างหลักสูตรให้นักศึกษาเมื่อเรียนจบออกไปแล้วสามารถเข้าทำงานได้ทันที และเป็นสิ่งที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง

ข่าวเด่น

Vocational Training มีดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมอาชีพ Technical and Training course หลักสูตรเน้นการศึกษาเพื่อการทำงาน ผู้เข้าเรียนต้องจบการศึกษาในเกรด 9

2. ระดับอนุปริญญา Diploma หลักสูตรเรียน 3 ปี จบแล้วสามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้

3. ระดับสูงกว่าอนุปริญญา Higher Diploma หลักสูตรเรียน 2 ปี ต่อเนื่องจากระดับ Diploma จบแล้วสามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้

4. Bachelor หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี

5. Associate degree หลักสูตรปริญญาตรีร่วม

(4) สถานศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย (University) สามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ

(4.1) มหาวิทยาลัยเอกชน (Private University)

มหาวิทยาลัยเอกชนในเมือง Phnom Penh ก่อตั้งขึ้นเป็นจำนวนมากส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และภาษา โดยมหาวิทยาลัยเอกชนประเภทนี้ได้รับความนิยมและมีผู้เข้าเรียนเป็นจำนวนมาก หลักสูตรที่เปิดทำการเรียนการสอนมีดังนี้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)
2. การจัดการระบบข้อมูล (Management Information System)
3. การออกแบบคอมพิวเตอร์กราฟฟิก (Design (Computer Graphics))
4. การจัดการธุรกิจ (Business Management)
5. การศึกษา และภาษา (Education & Language)
6. การท่องเที่ยว และการบริการ (Tourism & Hospitality)

หลักสูตรโดยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นในภาคปฏิบัติ และทฤษฎีควบคู่กันไป บางมหาวิทยาลัยได้ร่วมมือกับบริษัทเอกชน เพื่อสร้างหลักสูตรให้นักศึกษาเมื่อเรียนจบออกไปแล้วสามารถเข้าทำงานได้ทันที และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง เช่น มหาวิทยาลัย SETEC ได้ร่วมมือกับบริษัท Oracle ซึ่งเป็นบริษัทซอฟต์แวร์ทางด้านฐานข้อมูลขนาดใหญ่ โดยทางสถานศึกษาได้นำหลักสูตรของ Oracle มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษามีความเชี่ยวชาญทางด้านระบบฐานข้อมูลของ Oracle ซึ่งมีใช้กันอย่างแพร่หลาย ในบริษัทต่างๆที่ประเทศกัมพูชา

(4.2) มหาวิทยาลัยของรัฐบาล

Royal University of Phnom Penh เป็นมหาวิทยาลัยหนึ่งที่เก่าแก่ และมีชื่อเสียงทางการ

ศึกษาที่สุดแห่งหนึ่ง มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีนักศึกษามากกว่า 600 คนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรต่างๆ กระจายอยู่ตามสาขาต่างๆ 3 แห่ง ซึ่งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ต้องการพัฒนาประเทศ โดยการพัฒนาศึกษาการทำนุบำรุงด้านศิลปวัฒนธรรมและการให้บริการแก่ชุมชน การพัฒนาหลักสูตรได้มีพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และประเทศ ทั้งทางด้านรัฐบาลและเอกชน อีกทั้งมีการพัฒนาการวิจัยที่หลากหลายในด้านวิทยาศาสตร์ หลักสูตรที่เปิดสอน ประกอบด้วย ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมและมนุษยศาสตร์ และภาษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ และบุคลากร สาขาวิชาการขณะนี้ไม่มีความต้องการทางด้านความช่วยเหลือในการพัฒนาทักษะ และฝีมือแรงงานสำหรับบุคลากรในมหาวิทยาลัย ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยเอกชน และสถานศึกษาสาขาอาชีพ Vocational Training Center อื่นๆ ที่ยังมีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆของภาครัฐบาลและเอกชนในด้านการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานและอาชีพ ต้องการการสนับสนุนทางด้านเงินทุนและด้านบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในสาขาที่ขาดแคลน ดังตัวอย่างของ Industrial Technical College (Russey Keo) ในกรุงพนมเปญ เป็นสถานศึกษาสาขาอาชีพที่เปิดทำการเรียนการสอนทางด้านช่างซ่อมรถยนต์ เครื่องปรับอากาศ และช่างกลโรงงาน ซึ่งทักษะและฝีมือแรงงานทางด้านเหล่านี้เป็นทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพที่สำคัญและเป็นอาชีพที่มีความจำเป็นสำหรับเมืองหลวง แต่ทางสถาบันไม่ได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาลเท่าที่ควร รวมทั้งองค์กรต่างๆ อย่างเพียงพอ ทำให้สถานศึกษาขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ในปัจจุบันทางสถาบันได้รับการช่วยเหลือด้านอาจารย์ผู้สอนจาก JIGA ประเทศญี่ปุ่น โดยส่งอาจารย์จำนวน 3 คนมาช่วยเป็นระยะเวลาช่วงหนึ่งเท่านั้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา และสถานศึกษา

